

Geirut I

The Essence of Conversion – Biblical Paradigms

I. Ger K'Katan Sh'nolad Dami – Conversion As Rebirth

1. **רמב"ם הלכות תשובה פרק ב הלכה ד**
מדרכי התשובה להיות השב צועק תמיד לפני השם בבכי ובתחנונים ועושה ג צדקה כפי כחו ומתרחק הרבה מן הדבר שחטא בו ומשנה שמו כלומר אני אחר ואיני אותו האיש שעשה אותן המעשים ומשנה מעשיו כולן לטובה ולדרך ישרה וגולה ממקומו, שגלות מכפרת עון מפני שגורמת לו להכנע ולהיות עניו ושפל רוח
2. **תלמוד בבלי מסכת יבמות דף כב עמוד א**
אמימר אמר: אפילו אחין מן האם נמי מעידין לכתחלה. ומ"ש מעריות? ערוה - לכל מסורה, עדות - לבית דין מסורה, וגר שנתגייר - כקטן שנולד דמי.
3. **תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סב עמוד א**
איתמר: היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר, ר' יוחנן אמר: קיים פריה ורביה, וריש לקיש אמר: לא קיים פריה ורביה. רבי יוחנן אמר קיים פריה ורביה, דהא הוּו ליה; וריש לקיש אמר לא קיים פריה ורביה, גר שנתגייר - כקטן שנולד דמי.
4. **רש"י מסכת סנהדרין דף נח עמוד א**
שהורתו שלא בקדושה - וכל גר שנתגייר כקטן שנולד עכשיו, בלא אב ואם וקרובים דמי, ואין עליו קורבה מקודם לכן, ומיהו רבנן הוא דגזור עליה בכל האסורות לובגיותו משום שלא יאמרו באין מקדושה חמורה לקדושה קלה
5. **Rav Aharon Lichtenstein, 'Conversion: Birth and Judgement' in *Leaves of Faith, vol II, pp193***
These laws however are only consequences; it behooves us to understand and grasp the concept itself, in its literal context. The *ger* returns to the source, penetrating the secrets of ontological reality, and, while standing on the threshold of a new life, ruminates over the mystery of existence and is involved in a superior creation: he is born and gives birth at once.

II. The Essence Of Conversion – Biblical Paradigms

6. **תלמוד בבלי מסכת כריתות דף ט עמוד א**
'ככם כגר יהיה...' רבי אומר: ככם - כאבותיכם, מה אבותיכם לא נכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דם, אף הם לא יכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דמים...
בשלמא מילה, דכתיב: כי מולים היו כל העם היוצאים, אי נמי מהכא: ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי וגו',
הרצאת דמים, דכתיב: וישלח את נערי בני ישראל,
אלא טבילה מנלן? דכתיב: ויקח משה חצי הדם ויזרק על העם, ואין הזאה בלא טבילה.
אלא מעתה, האידינא דליכא קרבן לא נקבל גרים! אמר רב אחא בר יעקב: וכי יגור אתכם גר אשר בתוכם וגו'.
ת"ר: גר בזמן הזה צריך שיפריש רובע לקינו; אר"ש: כבר נמנה עליו רבן יוחנן בן זכאי ובטלה, מפני התקלה. אמר רב אידי בר גרשום אמר רב אדא בר אהבה: הלכה כר"ש.

7. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד ב

אמר רבי אלעזר: מאי קראה? דכתיב: ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה, אמרה לה: אסיר לן תחום שבת! באשר תלכי אלך. אסיר לן יחוד! באשר תליני אלין. מפקדין שש מאות וי"ג מצות! עמך עמי. אסיר לן עבודת כוכבים! ואלהיך אלהי. ארבע מיתות נמסרו לב"ד! באשר תמותי אמות. ב' קברים נמסרו לב"ד! ושם אקבר. מיד, ותרא כי מתאמצת היא וגו'.

8. רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יג הלכה יד

...אם לא נמצא להם עילה מודיעין אותן כובד עול התורה וטורח שיש בעשייתה על עמי הארצות כדי שיפרשו, אם קבלו ולא פירשו וראו אותן שחזרו מאהבה מקבלים אותן שנאמר ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה

9. תלמוד בבלי מסכת שבת דף לא עמוד א

מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו: גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת. דחפו באמת הבנין שבידו. בא לפני הלל, גייריה. אמר לו: דעלך סני לחברך לא תעביד - זו היא כל התורה כולה, ואידך - פירושה הוא, זיל גמור.

10. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מו עמוד א

ת"ר: גר שמל ולא טבל - ר"א אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באבותינו, שמלו ולא טבלו; טבל ולא מל - ר' יהושע אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באמהות, שטבלו ולא מלו; וחכמים אומרים: טבל ולא מל, מל ולא טבל - אין גר, עד שימול ויטבול.

11. רש"י מסכת יבמות דף מו עמוד א

באבותינו שמלו - בימי משה כשיצאו ממצרים ויצאו מכלל בני נח לקבל התורה ולקבל פני השכינה. באמהות - נשותיהם שטבלו כדמפרש לקמן דאם לא טבלו במה נכנסו תחת כנפי שכינה.

12. בית הבחירה למאירי מסכת יבמות דף מו עמוד א

ומה שאמרו כאן באימהות שטבלו ולא מלו יש מפרשים ביציאתן ממצרים בשעת מתן תורה ויש מפרשים ארבע אימהות והוא כשנכנס אברהם לברית שהטביל את שרה וכן בארבע אימהות ומכל מקום משנכנסו לברית האמונה והתורה ונתקבלה עלינו לדורות לא הוצרכנו לטבילה כללית לכניסת דת ואמונה ואינו דומה למילה שנצטוו בפרט כל ערל זכר אשר לא ימול כו' והרי הטבילה כקרבן שהוא אחד ממיני כניסת הברית ולא הוצרכה לאחד ממנו אלא בכניסת הברית הקדום שבמתן תורה:

Love Of The Other As Geirut

13. מכילתא דרבי ישמעאל משפטים - מסכתא דנזיקין פרשה יח

חביבין הגרים, שלא מל אברהם אבינו אלא בן תשעים ותשע שנים, שאלו מל בן עשרים או שלשים, לא היה גר יכול להתגייר אלא בפחות מבן שלשים, לפיכך גלגל המקום עמו עד שהגיעו לתשעים ותשע שנים, שלא לנעול דלת בפני הגרים הבאים, וליתן שכר ימים ושנים, לרבות שכר עושי רצונו

14. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף יד עמוד א

ואמר רבי חמא ברבי חנינא, מאי דכתיב: אחרי ה' אלהיכם תלכו? וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה? והלא כבר נאמר: כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא! אלא להלך אחר מדותיו של הקדוש ברוך הוא, מה הוא מלביש ערומים, דכתיב: ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, אף אתה הלבש ערומים; הקדוש ברוך הוא ביקר חולים, דכתיב: וירא אליו ה' באלוני ממרא, אף אתה בקר חולים; הקדוש ברוך הוא ניחם אבלים, דכתיב: ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו, אף אתה נחם אבלים; הקדוש ברוך הוא קבר מתים, דכתיב: ויקבר אותו בגיא, אף אתה קבור מתים דרש ר' שמלאי: תורה - תחלתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים; תחילתה גמילות חסדים, דכתיב: ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם; וסופה גמילות חסדים, דכתיב: ויקבר אותו בגיא.

15. ויקרא רבה (וילנא) פרשת צו פרשה ט

דא"ר ישמעאל בר רב נחמן עשרים וששה דורות קדמה דרך ארץ את התורה הה"ד (בראשית ג) לשמור את דרך עץ החיים דרך זו דרך ארץ ואח"כ עץ החיים זו תורה

ויקרא פרק יט: יח, לד

לֹא־תִקְּחֶם וְלֹא־תִטְּרוּ אֶת־בְּנֵי עַמְּךָ וְאֶהְבֶּתָ לְרַעַךְ כְּמוֹךְ אֲנִי יְקֹוֹק:
כְּאֲזַרְחַ מִכֶּם יְהִי לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר אֲתִלְכֶם וְאֶהְבֶּתָ לּוֹ כְּמוֹךְ כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְקֹוֹק אֱלֹהֵיכֶם: